

Örülünk, hogy a sors felétek sodort minket, és megismerhettünk Benneteket! Nagyon jó választás volt, az ellátás és a szállás kiváló. Fenyőkút gyönyörű, az ott élő emberek pedig tiszta szívű jó emberek, mindig emlékezni fogunk rájuk.

De beszéljen helyettünk Wass Albert: Mese az erdőről - verséből kiragadott részlet:

Csak annyit látsz, csak annyit érzel, hogy csodálatosan szép

És megállsz. És abban a pillanatban megnyílik a szíved, és az angyalok észrevétlenül melléd lépnek, egyenként, lábujjhegyen, és belerakják kincseiket a szívedbe.

A legnagyobb kincseket, amiket ember számára teremtett az Isten. A jóságot, a szeretetet és a békességet.

Te minderről semmit nem tudsz akkor. Csak annyit hallasz, hogy a madarak nagyon szépen énekelnek körülötted, és a patak nagyon szépen mesél. Csak annyit látsz, hogy nagyon szép az erdő. A fák, a virágok, a fű, a moha, a magas kék ég és rajta nagy, csillogóan fehér felhő, amelyiken a Jóisten ül és jóságosan alámosolyog.

Csak amikor visszatérsz újra az emberek közé, a rontó-emberek és a gyűjtő-emberek közé, és hiába gonoszok hozzád, te mégis jóval viszonzod gonoszságukat, szeretettel vagy mindenki iránt, és az élet legsúlyosabb perceiben is derű és békesség van a homlokodon.

Csak akkor látják meg rajtad, hogy az Angyalok Tisztásán jártál, kedvesem.

Köszönünk mindent üdvözlettel:

Tünde, Józsi és Laci